

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 630-ҳадис

* رَأَيْتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةً أَسْرِيَ بِي، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَقْرِئْ أُمَّتَكَ مِنِّي السَّلَامَ. وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةٌ
الثُّرْبَةِ، عَذْبَةُ الْمَاءِ، وَأَنَّهَا قِيعَانٌ وَغِرَاسُهَا (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).
(رواه الطبراني عن ابن مسعود)

Расулуллоҳ (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) дедилар: «Мен Исрога чиққан кечаки Иброҳим (алайҳиссалом)ни кўрдим. У зот: «Ё Муҳаммад, менинг номимдан умматингизга салом айтинг ва хабар берингки, албаттаги, жаннатнинг тупроғи тоза, суви шириндир. Ўзи текис бўлиб, экинлари “Субҳаналлоҳи вал ҳамдуиллаҳи ва ла илаҳа иллаллоҳу акбар вала ҳавла ва ла қуввата илла биллаҳ”дир».

Ибн Масъуд (розияллоҳу анҳу)дан. Табароний ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

